

Grote jongens boven het Vuile Gat

A.K. Schortinghuis

Half november kreeg ik het eerste telefoontje. Het was mijn broer, muskusrattenvanger op Tiengemeten. "Je raadt nooit wat we nu op het eiland hebben?" Nee, inderdaad, dat raadde ik nooit. Aan de opwinding in zijn stem hoorde ik wel dat het iets spectaculairs moest zijn. Nu is het waarmemen van een Zeearend, want daar bleek het om te gaan, wat mij betreft ook wel goed voor enige hartkloppingen.

Na dat telefoontje werd ik regelmatig op de hoogte gehouden. Helaas was ik zelf niet in de gelegenheid om te gaan kijken. Mijn broer, zoals gezegd rattenvanger, besloot dode muskusratten neer te leggen. De arend liet zich in december bijna dagelijks zien bij het aas. Overigens is het niet zo dat de arend zich had toegelegd op het eten van dode muskusratten. Alleen al in de Griendwei (het gorzengebied op de oostpunt van het eiland) werden op vier plaatsen de plukresten van Brandganzen gevonden.

Na de kerstvakantie was de Zeearend elf dagen "zoek". Wellicht verdergetrokken, neergestreken in de Biesbosch of de Korendijkse Slikken? Op 20 januari bezocht ik Tiengemeten. Op de Zeearend rekende ik niet echt. In het nieuwe jaar was hij pas één keer gesignaleerd en dat was al weer meer dan een week geleden. Na de koffie bezochten we de voerplek met het aas. Zwarte Kraaien en twee Buizerds vlogen weg. Geen Zeearend te bekennen. Vervolgens gingen we naar de oostkant van het eiland. Juist toen we uitstapten, ging er achter de dijk een grote groep Brandganzen in paniek omhoog. Zou die dan toch...? Voorzichtig klommen we tegen de dijk op. En jawel, daar was-ie. Wat groot, wat ontzettend groot! Traag verhief de arend zich in de lucht. Rustig vloog hij weg om zich vervolgens tweehonderd meter verderop weer te laten zakken op de dijk. Ik liet mijn kijker nog een keer over het gors glijden. En...daar vloog een tweede Zeearend van ons af! Dit exemplaar zette koers richting Ventjagerplaat. We zagen hem niet meer terug.

Arend nummer een zat nog steeds op de dijk. Toen we in de auto stapten, passeerde een Smelleken. De grootste en de kleinste roofvogel van Europa vrijwel in één beeld verenigd. Prachtig! Zelden heb ik een vogelontmoeting zo spannend ervaren.

Adres: Jacoblaan 55, 3571 BL Utrecht.

